POSITIONES

EX JURE ECCLESIASTICO PUBLICO,

STATUI GERMANIÆ ACCOMMODATO

1. Concordata Germaniæ ſunt pactum ſolemne primitus inter *Eugenium* IV., & hoc mortuo inter *Nicolaum* V., Ss. Pontifices ex una, & inter *Fridericum* III. Imp., aliosque Germaniæ Principes ex altera parte, de dignitatibus, beneficiis eccleſiaſticis, & annatis, pro communi Eccleſiarum, & Imperii Germanici pace, maxime vero pro veneratione Sedis Apoſtolicæ, *Francofurti* Ann. 1446. cœptum, & *Aſchaffenburgi* Ann. 1448. conſummatum.

2. Ex quo itaque concordata noſtra ſunt pactum publicum, communi Sedis Apoſtolicæ, & teutonicæ nationis nomine initum, rite conſequitur, omnes Germaniæ, & Imperio ſubjectas Eccleſias, concordatis per ſe obligari.

3. At præter reſervationes Pontificias in concordatis expreſſas, nullæ aliæ locum habent. Neque ſemper vacant, & reſervata ſunt beneficia prius habita, quando quis auctoritate Apoſtolica promovetur ad Epiſcopatum, dignitatem, aut aliud beneficium. Imo ut in caſu translationis interveniat reſervatio, requiritur, ut translatus novam ſuam promotionem unice Pontifici acceptam referre debeat.

4. Principaliores Germaniæ Eccleſias etiam primis poſt ſancita concordata temporibus, §*phum IV.* eorundem concordatorum, in quo de præpoſituris reſervatis agitur, in favorem Sedis Apoſtolicæ intellexiſſe, authentica nos docent exempla, quidquid demum ſit de verborum ſyntaxi, & congrua diſpoſitione *commatum* dicti §*phi.*

5. Attamen reſervata non ſunt illa beneficia, quæ per confirmationem, vel aliam proviſionem Pontificiam, promoti ad Epiſcopatum retinent ex diſpenſatione Papæ. Imo neque reſervata ſunt ejusmodi beneficia, poſtea per obitum diſpenſati vacatura.

6. Electus in Epiſcopum, ſi necdum ſit confirmatus, reſignare poteſt ſua beneficia, ad manus capituli, atque hoc illa libere conferre. Non tamen, ſi jam ſit confirmatus.

7. Alternativæ menſium ſubſunt omnia beneficia proprie, & ſtricte dicta, niſi excepta ſint, aut jam aliunde Pontifici reſervata. Hinc alternativæ obnoxia non ſunt beneficia juri patronatus laico

ſubjecta, neque illa, quæ vacant per reſignationem permutationis cauſſa, aut abſolute factam in manibus ordinarii.

8. Mors canonici deprehenſa poſt mediam noctem ultimi decembris, collationem aperire videtur Papæ; in ſimili vero caſu ultimi januarii, ordinario collatori.

9. Quodſi intra tres menſes a die notæ vacationis non apparuerit in loco beneficii, quod alicui de illo Apoſtolica authoritate proviſum fuerit, ex tenore concordatorum de illo diſponit ordinarius. Imo etiam collatio redit probabiliter ad ordinarium, licet Papa intra trimeſtre faciat proviſionem, quæ tamen ſit invalida.

10. Clauſula in concordatis retenta: *niſi ex rationabili, & evidenti cauſſa, ac de dictorum fratrum* (Cardinalium) *Conſilio de digniori & utiliori perſona duxerimus providendum*, debite intellecta, libertati electionum, nil infert præjudicii.

11. Solet Pontifex jus ſuum conferendi beneficia vacantia menſibus papalibus, exercere in Germania per Archiepiscopos indultarios. Cum autem *nemo* poſſit, aut prudenter velit *plus juris transferre in alium, quam ſibi competere dignoſcatur*, *R.* 79. *J. in* 6., cumque *in generali conceſſione non veniant ea, quæ quis non eſſet veroſimiliter in ſpecie conceſſurus*, *R.* 81. *ibid.*, unica facultatis illius exercendæ norma, eſt Pontificis ſeu voluntas, ſeu poteſtas: ex quo fluunt varia corollaria.

12. Unde 1*mo* nequeunt Emmi. Archiepiſcopi indultarii conferre *dignitates majores & principales*. *Ratio eſt*, quia has expreſſe Pontifex vult eſſe exceptas in favorem Sedis Apoſtolicæ, adeo quidem, ut in conferendis ejusmodi præpoſituris reflectere non teneatur ad ullam præſentationem ſibi propoſitam, aut proponendam.

13. Conferri 2*do* ab iis non poſſunt dignitates in prædictis menſibus vacaturæ, ad quas aſſumi hactenus per electionem canonicam conſueverunt canonici. *Ratio eſt*, quod in textu concordatorum, ubi menſes ſic dicti Papales, reſervantur Pontifici, ſola fiat mentio vacantis beneficii, non vero dignitatum; conſequens igitur eſt, dignitatem reſervatam non eſſe: id quod de iis, quæ electioni obnoxiæ ſunt, pronius eſt intelligere.

14. Neque 3*tio* conferri poſſunt beneficia juri patronatus laico ſubjecta, ſive curata illa fuerint, ſive non curata. *Ratio eſt*, quia nec ipſe Pontifex vacantia menſe ſuo, ejusmodi beneficia confert neque alternativæ menſium ullo modo ſubſunt illa.

15. Neque 4*to* Emmi. indultarii conferre poſſunt vacantes menſe

Papal

Papali Parochias, nonnisi in commendam, ut vocant, temporalem collatas. *Ratio est*, quia vim ac nomen veri beneficii ecclesiastici non habent.

16. Similiter nec *sto* conferre possunt Ecclesias Parochiales, Ecclesiis Collegiatis, ac Monasteriis incorporatas, si ex continua praxi, & observantia, alternativæ mensium nunquam fuerint obnoxiæ. *Ratio est*, quia tunc jure merito opponitur præscriptio temporis immemorialis, quæ sicut derogare potest ipsismet concordatis, ita & juri quæsito ex concordatis. Quin imo actu jam præscripsisse Rom. Pontificem in favorem Sedis suæ, contra veram concordatorum mentem, certum videtur.

17. Sede Romana vacante, beneficia mense Papali vacatura, conferunt capitula. Quod autem Emmi. indultarii in Germania non arctentur fatali trimestris, nec noceat ipsis, si citra eorum culpam iis ignorantibus, fuisset facta collatio, subjecto laboranti defectu occulto invaliditatem post se trahente, mere per accidens est, ut consideranti facile patet.

18. Investitura Ecclesiastica, est consensus ab Imperatore, vel Rege adhibitus electioni factæ alicujus ad Episcopatum, vel Abbatiam, & concessio bonorum ecclesiasticorum, solemni quodam ritu facta. Origo illius fuit munificentia Principum erga Ecclesias, queis non modo prædia, & latifundia, sed & feuda Majestati suæ obnoxia concesserunt.

19. Investiturarum usum *per annulum & baculum*, quamvis tantisper toleraverit, jure merito prohibuit Ecclesia, quando ad opprimendam sacrarum electionum libertatem, & ad sacrilegam Episcopatuum, Abbatiarumque nundinationem, investituris abutebantur germaniæ Reges.

20. Primus investituras ejusmodi in frequentibus Synodis damnavit *Gregorius VII.*, ejusque decreta confirmarunt *Victor III.*, & *Urbanus II.*, in Synodis *Beneventana*, & *Milfitana*. Privilegium autem investiturarum, quod contra canones, & prædecessorum Pontificum decreta, a *Paschali II.*, *Henricus V.* extorserat, damnarunt Ecclesiæ, *Romana*, & *Gallicana*, atque ipsusmet postea rescidit *Paschalis II.*, in duabus Synodis *Romæ* celebratis, generositate magnanima, se hominem confessus.

21. Controversia tandem hæc, quæ tamdiu vexavit Ecclesiam, composita fuit in *Concilio Lateranensi I.*, Oecumenico IX., inte· *Calixtum*

lixtum II., & *Henricum V.* Imperatorem. Hic investituras *per annulum & baculum* dimisit, & canonicas electiones libere fieri permisit. Ecclesia concessit; ut sacræ electiones præsente Imperatore fierent, electus vero regalia ab ejus Majestate *per Sceptrum* reciperet. Hinc famosum illud *pactum Calixtinum*, quod *concordatorum Germaniæ* quasi fons est, & origo.

22. *Jus regaliæ*, est jus regium, fruendi omnibus proventibus vacantis Ecclesiæ, & conferendi pleno jure omnia beneficia, quæ ab Episcopo conferri solent, quousque novus Episcopus præstiterit juramentum fidelitatis, acceperit possessionem, aliaque absolverit, quæ ad regaliæ clausuram requiruntur. Naturæ feudorum jus illud, suam originem debet. Cessavit dudum in Germania; viget etiamnum in Gallia. Quo jure? disputent galli pragmatici.

O. A. M. D. G.

TIFFEN Gray Scale
© The Tiffen Company, 2007
R G B W G K C Y M
A 1 2 3 4 5 6 M 8 9 10 11 12 13 14 15 B 17 18 19

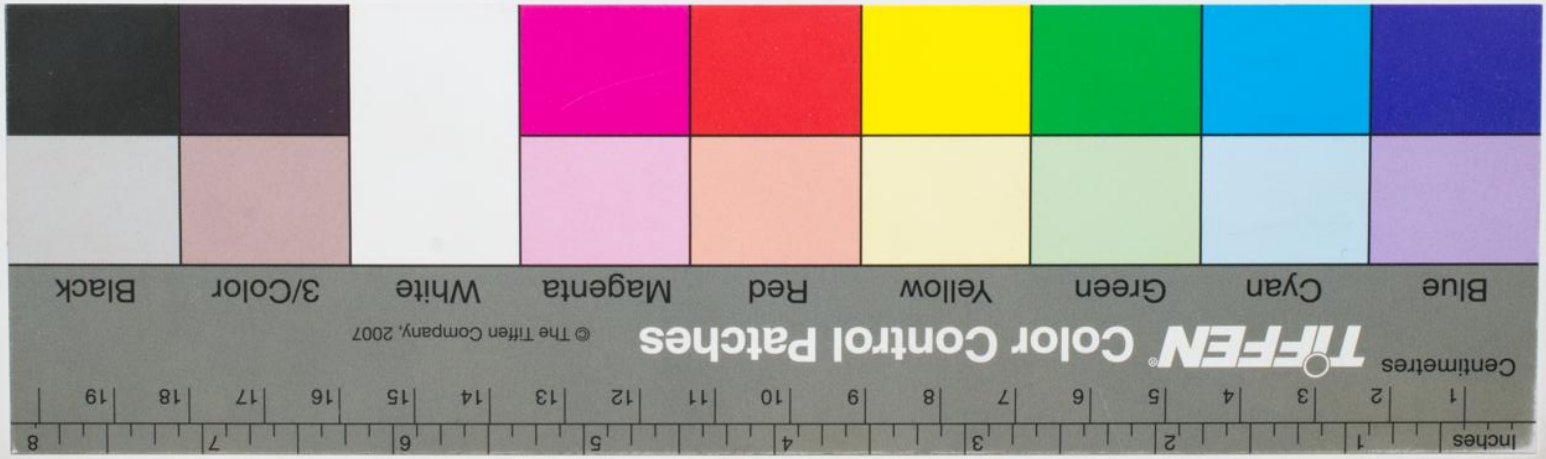
Inches
Centimeters
TIFFEN Color Control Patches
© The Tiffen Company, 2007
Blue Cyan Green Yellow Red Magenta White 3/Color Black